உ

கணபதி துணை.

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

நல்லூர்

ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த உரையுடன்

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர்

பொன்னம்பலபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஒன்பதாம் பதிப்பு.

பரிதாபி ௵ பங்குனி மீ.

(Copyright Registered.)

கணபதி துணை.

திருச்செந்திணிரோட்டகயமகவந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

செற்றவருணனினின்றனக் ஞானக்கடலிடைக்கொக்குருவனைச்
செற்றவருணன்கை நன்னிசெய்யேற்பனைச்செந்திலெற்கு
நூற்றலருணனையேற்றசிலெண் ணுருசிங்கனற்பேர்
செற்றவருணனை யாரளர்க்கரினைப்பேறனமேனா.

இதன்து பதப்பொருள்- அன்று செற்ற அருணனின் சினா உருக்கொண்ட கொக்குருவனைச் செற்ற - (மடங்கச்செய்த) அக்காலத்து வெற்றியையுடைய வருணனிடத்தேயே (வடவைத்தீ) கின்ற அக்கினி மயமாயிருந்த சூரபத்மனைச் செற்ற—அருணனை அன்ன செய்யேற்பனைச் செந்திலெற்கு - சூரியனைப்போன்ற சிவந்த மேனியுடைய திருச்செந்தூரில் வரும் முருகக்கடவுளுக்கு—அருணனை அந்தாதி முதல - (ஏன் பயபக்தியுடனும்) வல்லமையையுடைய நிரோட்டகயமகத்தினையா (இயற்றுகின்ற) முறைமைப்பொருட்டு,—ஏக்கம் ஆகி யநட்பேர் பெற்ற அறுக் கில் - ஏக்கங்களைத்தும் அகற்றித மனதினேன் (மனத்தகர் செய்திலும்) பெயரைப் படைத்த அறு சென்னையாகிய தென்றி கனக்கப்பெற்ற—நலங்கருக்க அரியைப் பேதையின் - கவிதைக்கருத்துடைய கணபதியை (யான்) துதிப்பேன். என்றவாறு. ௨-ம் செய்யுள். அந்தாதியாகரு முடியும்பொருட்டுக் கணபதியைத் துதிப்பேனாக் கூட்டுக. இச்செயட்டையைக்கதுதி - நிரோட்டகயமகம் ஆதலால் பமாபா பொருந்தாதே. நிரோட்டகமாவது இதழ் குவிந்துபிறக்கும ப, ம் முதலிய உகரமும் வகரமும் அடிக்கவிதுவது. மகரமுடை அசு முதலெழுத்தேனும் இரண்டெழுத்தும் பகரம

முத்திருக் குமரவேளை நலங்கழுவும் பாடப்படுகின்றது. இப்போலத் தந்தின் முதனிலை நனிக்க மிக்கும் இடைப்படுச்செய்யுள் கிடை டைக்குமைக்கு, பக்குமைக்கு, திருச்செந்தில் கண்டுகொண்ட திருச்செந்து அகநூல்வழித்தெரிந்து இறைவ னுக்குமுதலீ: பல்லிரண்டெழுத்திருக் குமரவேளை நலங்கழுவும் படைப்படுகிறது.-

பாரிலக்கண்டகனைச்செவ்வேற்கொற்றிருந்தெச்செந்தினகர்ப்பொடைக்கிரு
பாலைக்கண்டக்கவிழ்க்கக்கவிதையைமேற்றதனை
பாவைக்கண்டமுனிசெவிக்குழக்கைச்சினத்திருதமெ
பாலைக்கண்டக்கவிதைப்படிக்கப்பேர்த்துதிரையைவே.

இ - ள். பாலைக்கவிள் தந்து தகி செவ்வேற் கந்து பற்றிச் செந் திக் றிருந்து படைத்த - வெள்ளைப்பல்லையின்மேல் இருக்கின்ற இந்திரன் போலத் தங்கும் அழகியவுடைய திருச்செந்தலை நிகழத்தழுச் சேர்ந்து,—பாள் - நல்—முக்கண்டம் கசிபுந்து- அருமையுடைய வழுக்கும் கசிதலப்பெருந்தலும்—ருக் கவிதையை எந்த நலை தள் முந்து - அழகிய கைலைசெல்விலைப்பேர்ந்த பெருமையையுடைய இடபத்தை வசைவாகச்செலுத்த உடைய னும்—அக்கப் கசி சேர் கண்டுத்து ஆக்கினந்து - அகண்டங்க ளையும் கூட்ட வழுங்கள் பொருந்திய அட்டதிக்குக்கனையும் திருப் புத்தமுடைய பராமரியுள்ளது—எ நல் இசைபடைக் கவிதை - (பிரணவப்பொருளை) உபதேசித்தருளிய கல்வையாகிய சித்தி யையுடைய சப்பிரமணிய சுவாமியைத் துதித்து,—தந்து அதி சயிய சிந்தநி எத்தினை - துவ்விடத்தே (பாவலர்க்கும் கேட்ட வர்க்கு) அதிசயிய சிறப்புடைய மோதைத்தை படைத் தேன். எ - று. எல் சுப்பிரமணியவையைத் துதித்து மேல வைத்தை படைத்தேனைக் கூட்டுக. (௪)

திசைகளைக்கவலியிலக்காரிக் நிலைப்பறமிலைக்
திசைகளைக்குமிடையிலையைப்பிரப்பேலம்

[illegible]
[illegible]

இ - ள். [illegible] திருச்செந்திலென்னும் [illegible] (௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இ - ள். [illegible]

கள்ளையாகிய திருச்செந்தூரையுடையவனே முருகக்கடவுளே! சேர்ந்த வர் - உன்னை (யான் வந்து) அடைந்தேன். எ - று. என்னைக் காத்தருள்வையென்றுபொருள்படு எஞ்சி நின்றது. அவ்வினை வினை யெச்சமாக் கொள்க எனை இடைச்சொல்லாக்கி யுரைப்பினுமாம். (௩)

தனத்தனத்தாரந்திறைகரியாத்தரந்தனையே
சினத்தனந்தகர்சேயர்சிக்கடந்தெரிந்தசீலனைத்
தனத்தனத்தாரதரர்சேயன்றத்தனத்தெரிந்திரக்கத்
தனத்தனத்தாரிசையனைச்சேர்ந்திடத்தந்தனனே.

இ - ள். தனத்து அனத்து ஆரம் இறை கரியாய் - முலையினி டத்து அணைகின்ற முத்துமாலைகளின் இறைமைபெற்ற பெண்கள்— அரக்கர்க்கு அனைத்து சேதனத்து அனந்தராய் நின்ற அரசுக்கு அட - அரசாத்திரிலே அமைகின்ற கொடியையுடைய அழகு கலந்து நின்ற சேயையிலகர்நீல தெரிக்கவும்,—செய் தன்னின் கரந்த சக்கர அழகும் கரம் ஏகாரம் இயக்கத் தரள தனத் செந்தில் தர்க்கன் - கலைகளிலே தன்னைத்தருடையவளாகிய சக்குதன் கலைப்பைத்தா லிலே நின்றிசைக்கு சலையானது அதியாக அதிசயித்த செல்வத் தர்க்க நுனிச்சிறைபுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் கர்த்தராயி யானவர்—அத்தனைய தாக அகிலத்தின் அயன் தத்திடத் தந்தி னன் - அத்தனத்தினிடத்தே சேர்வதற்கு யாம் விதியுள்ளதாத் திரும் பெயசிதலையும் அறிந்த திருத்தருளினும். எ - று. அளவ அருமையர். (௪)

தரிசனத்தனகக்கனைடையக்கனிசெயிரத்தர்கீர்த்தியசைகிர
அய்யக்கனைக்கடகச்செய்கைத்திக்காசிரியை
தள்ளைத்தயக்கனைக்கனகத்தனுசெய்திந்தனசெய்தியைர
தர்சகத்தனசக்கரிசெக்கசெய்யச்சைத்தினையே.

இ - ள். தனக்கன் தக்கம் அடையத் தனி எதிர்த் தரசி - என் முகிலன் பொலிபொருளைச் சேர்வைப்பொருளுடைத் [redacted] கன்னிக இவ்விடத்திலே விட்டுப் பிரித்து—அவ்வே தந்து அம்

தினங்களின் தரச் செய்தலை - (நாம் பேசல) தலத்திடத்தில் இருக்கின்ற அழகிய சிவலிங்கங்களைக் கொண்டிருப்பவருட்டுப் போன வன்றுடைய கப்பகர்—வரும் வந்தும் தம் கல் அசைசரக்கல் கூர் வழில் தன் செந்திலார் தம் கந்தன் - ஒக்காதரர் மனம் விரவின்ற கம்முடைய தேன்பொருந்திய புக்கள் மந்தனவன்மையிலே வீழுக்கிருக்கப் பெற்று அமுதையும் குமிழ்ச்சியைபுடைய திருச்செந்தூரில் வசிக்கின்றவர்களுடைய கந்தனைப்பின்னது—அக்கம் சீகர் செக்கர் செய் எத்தலைத்தின அதிர்தரமே - இருப்போனைப்போதும் இச்செல்வரைப் எனக்குச் செய்கின்ற அக்கத்தை உணர்த்தாரின்மை. எ - று. [நலிவன் பிரிந்தாரிக் கவியி மெலிவுரைப் பூரக்கள்.] (௬)

சரக்கரணக்கரித்தாரைத்தரைதன்றனதிடைச்சந்
சரித்தரணக்கணத்தடைக்குமென்னைச்சரத்தவிடான்
சரக்கரணக்கரத்தளச்செந்திற்றாமரைத்தாள்
சரக்கரணக்கரத்தினைப்பீழ்ச்செந்திற்றாக்கிடர்வே

இ - ள். சலம் தரம் தரகம் தரிக்கும் - கக்கலையைத் தமிலையைப்பூம் சப்பரத்தையும் தரிக்கவரும்,—அம் தரதன்றனதிடைச் சந்தனம் தர - தம்முடைய அழகமாகிய மார்க்கண்டேயிடத்திலே அக்கத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு—சரகம் தவை அடைக்காமினைச் சரர்ந்த தண்டன் - பயிகையான பூமியிலேயே அடைக்கும்பொகைச் சேர்ந்த இயமனையும்—சலத்தரல் அகம் தரக் கொன்றர் தரமம் - சலத்தரனையும் உடைத்தொரும்படி கொன்றவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரனாகியும்—அரம் சரகத் தணக்கு இறை சேர் செந்தில் தலம் சார்ந்திட்டிருக்கும் - சேனைமையுடைய மயிலனுக்கும் தலைவராகிய விருத்தின்ற முருகக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் திருச்செந்தூராகிய அதனதைய அடைந்தேனாம் விரும்பிகுரோம். எ - று. (௭)

அருணக்கருணைக்கடலிலம்திரிதரக்குவைக்கருணைச்சுரர்
காரணக்கருணைக்கடலிலம்திரிக்கரைவிக்கலைச்செந்திற்குமரவேல்

சாரங்கஞ்சங்கரிபாசங்கொள்வீரர்க்குத்தந்தைத்திருத்தந்தர
சாரங்கஞ்சங்கரிசேயெனச்செப்பிச் சங்கடக்குமே.

இ - ள். சாரங்கம் சங்கரி கற்று இச்சித்து மைந்தர் ஊதக் கங்கையும் - பாதுகை உமாதேவியினது கையமலநாயகருக்கு விருப்பமிக்கிருந்தாற்போலப் பொருந்திய கையையுடைய சங்கரன்—சாரங்கம் என்று கூறுகிற மான் கையில் தாங்கியவர் சேயான் அதிகம் சங்கரியா கண்ணிலெழுந்து - சார்ந்த மெய் ஞானம் பிரிவையும் சங்கையும் நீக்கிய சக்கரத்தையுடைய மைப்பெய தீர்த்த விஷ்ணுமூர்த்தியுடைய புத்திரனுடைய மைத்துனனுடைய பொருந்திய உடலைத்தாங்கி செவ்வேள் (முருகப்பெருமான்) திருச்செந்தூரில் பரமனைச் சார்ந்து—அந்த தந்திரத்து ஆசாரம் - வேதத்தின் முறைமையே வைணவமத்தினை சிறந்தது—தருகை கரிசேயெனச் செப்பிச் சாரங் கற்று - செந்திலான ஊரும் கலிநெஞ்சு சொல்லும்படி செய்கின்ற உயிருடைய பாதம் கொடுத்தருள - அ. திரள்கடம்பமுதிரே சாரங்கமென்பது எதுகை சொல்லிச் சாதகனென்ன ஓர் ஆசாரம் விரிப்பப்பெற்று நின்றது.(எ)

தந்தனஞ்சங்கையணிகரிசெய்ச்சுத்தடக்கையுடை
அந்தனஞ்சங்கமலமென்செய்யாய் சக்கரத்தனைத்தீ
தந்தனஞ்சங்கேசகலமுந்திரிசெந்திற்காரசனித்
தந்தனஞ்சங்கையனகனிராமனந்துணங்கே.

இ - ள். சங்கை அணி கரம் தம் நகம் சேர்க்கத் தடக்கையும் அறிய தந்தனம் - சங்குவளையல் அணிந்த கையினையுடைய பெண்கள் தங்கள் முலைகளிலே புணர்க்க அவர்களுடைய விசாலமாகிய கண்களிலேயே பாய் அம்பதோ:—சாய் கை - (இவ் ஆசைகளை உடையவர்களுள்) கைக்கு நீ பொருத்தமோ:—அவர் தன் - (இதனுள்ளுடைய) பழிமொழி கொள்ளும் நீ?—செங்கையை தங்கச் சுந்தரம் கீர்த்தம் தனம் சங்கை அகல் ஆரந்த சக இறைவன்பு மிக்கச் சங்கரர்க்கமுடைய கையிலுருந்து எப்பொருள் நியமத்தில் ஞானம் நீக்கிய தருமநெறியிலே செய்:—தனித்துத்

தன் அஞ்சு அங்கை ஆனைன் முகேயன் நல் தாள் கருந்தூச் செவ்
நிம் சரிக - ருத்திரத்தைச்செம்பியையுடையவரும் குருதரிய அழகிய
கைகளையுடைய பராசத்தியின்றந்தையுமகிய அவிகையைகட்டவருடைய
தம்பியாரெசிய சுப்பிரமணியசுவாமியானவர் நம்முடைய நல்
லாமாகிய பாதத்தின் வைத்து அறும்பெருமி அருள் செந்நிரு
ந்கு நிருச்செங்கோடு ஆயட. எ - று. (௮)

தரங்கவைத்தாதலைவிடேற்பிறழ்ந்தெங்கிற்றத்துக்கைத்தீரத்
தரங்களைத்தாரகைபொன்கேடிகைத்தியதர்
தரங்கமைத்தவைரச்செப்பிலித்றுத்தையர்க்கத்
தரங்கனைத்தூரனாகுமிக்ரித்திடைசமைப்பக்கவே.

இ - ள். தரங்கம் சத்து ஆதல் வலி ஏற்று எதிர் செந்நிம்
தர்மந - கடற்பிலைகள் சக்குரிய நதியில்கேமே மிக ஏற்றம்
சந்தகுழையுடைய திருச்செங்கேட்டின் வீற்றிருக்கும் பிரமையாயி
ருக்கு—இரக்கமில் அரசம் காதன் எமம் என்று தீமை சந்திரக்
அந்தரங்கம் சந்தரச் - சக்கரவர்த்தும் பிரமவியரூபத்தை விசாரிக்
கின் வைக்கு மென்னையயாளுமென்று விகைவிக்கிற மெய்க்குருவி
லுடைய அச்சாதக்கத்திலே செமித்தக்கரி வினக்குதிக்கிறவை
ருக்—துக்கர் எசர் - ஆனைமயிலயதையுமாகிய பரமசிவனு
டைய—கோப கிரி வைதயலர்க்கு-குமாரரமெயுமிருக்கின்ற முரு
கக்கடவுளுடைய வேலிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு—நார் ஆனைய
சன்மலைவிலையுடைய ஆனைகளையுமெனத்தைப்பெறவும்;—
விர்நீலை அத்தா - வியுலையாயில் இடைப்பகை து அடியத்
தைப்பெறவும்;—கல்சன் சமைம் சல்கனையை செந்தூய
கைகளைப்பெறவும். எ - று. [அகியப்பிரதாபயம் புகழ்நர்]

சல்லசல்சனாக்கமுனிக்கரைகொல்செங்கிற்றுசங்கிலைகதி
கல்லசல்லைக்கரசமைவாநல்கெல்லைத்தல்தளக்ருதத
குஞ்சைக்கல்லுக்கவிலையகிதக்கல்டைகரதிலைய
சக்கரங்கரணத்சமெய்ருமின்றபாதத்தமையேருஞ்சமைப்பக்கவேத.

இ - ள். சங்கங்கள் சூழ் வயற்கரை சேர் செந்தில் நம்பியைப் - சங்குகள் சூழ்தலையுடைய வயல்களின்கரையைப் பொருந்திய திருச்செந்தூரின்கண் இருந்தவை;—கஞ்சம் கம்பம் கரம் கண் தாள் செய்யம்பர - கஞ்சம் தாமரை மலர்த்தும் கைபிடிக்கும் இருக்கப்பெற்ற பாசமிலுள்ளுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளை அடைபவர்க்கெல்லாம்;—சங்கங்கம் வாசிகளும் - சங்கங்கள்தனைச் சேர்ந்தோரும்;—மனைக்கவிகளையுமிசர் தண்டம்தரு இனி துக்கம் - மனப்புழுக்கத்தைப்போல் துக்கம் பிறத்தலையுடைய இடமனைக்கு இனி அஞ்சேல்;—எனக்கருதின வீசப யாக்கள் வெஞ்சம் கைகாத்து - குற்றத்தையுடையவர்களாய் நின்ற சாபிகள் மனம் உருகி. ஏ - அசை. காப்பின் பைதுருகி இருந்தமை எனக் கூட்டுக. (௩௦)

காத்தளிக்கவல்லானைக்கொட்டமறுத்தகந்தகழ
கந்தியைக்கல்லலைக்கண்டசெய்ச்செந்திலைக்கலைச்சொக்க
காத்தீர்க்கலக்கைக்கட்டலைகளுச்செப்பிப்பரமனைமிச
கடத்தவிக்கப்பணைக்கற்றிடத்தரத்தினர்வைகச்சத்திலே.

இ - ள். காத்து அளிக் கல்லனைக் கட்டு அமுதுர் தந்த கந்தி - கையினைப் பப்பரமிய வடக்கரைக் கட்டிய பராமரியன் பெற்ற கந்தனையாயெம்பிரா—அருகர் - அருளையுடையவருமே—தந்தி - பிராவும்;—இன்று அங்கணம் கண்ட செய்ச் செந்தில் என்கடவுளர் - கரும்புகள் செந்தினிடத்து உண்டாகப்பெற்ற வயல்களையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கின்ற தம்முடைய செவ்வேயுமாகிய முருகக்கடவுளைனையர்—காகரத்து அரிந்து - திருப்பாற்கடலின்கண் பள்ளிகொண்டிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்திக்கும்;—அம் கணைகட்டு - அழகிய (செந்தாமரையாகிய) கண்களையுடைய;—அயனுக்கு - பிரமதேவனுக்கும்;—எழிற் காக அவனி சேகரத்து அரிந்து - அழகையுடைய இந்திரனைக்கண்டு அமைக்கப்பட்ட முக்கியமுடைய இந்திரனுக்கும்;—அங்கு அவர்க்கு அடுத்தி அர்ச்சிடத்தித (அடங்க முதலிய அசைச்சொற்றுண்டாகிய) வருத்

தய் யென்றும்பெருமிடனைக்கந்தி தங்கினைக்-கையில்கல்லேல லோராயுதக்கைக் தரித்தருளினர். எ - று. சாய்வேலென்பது காய்வேலெனக் குறுக்கல்விகாரப்பெற்று நின்றது. (௧௪)

சத்திக் கரத்தனைச் செய்யகத் தினைத்தத் தனைவற்
சத்திக் கரத்தனைச் சிவபாலனைத் தண்குவளையின்மேல்
சத்திக் கரத்தனைத் தியெய்த் தந்தாள் றந்தையிரச்
சத்திக் கரத்தனைச் செந்திலைப்பின் சரண்சரணே.

இ - ள். சத்திக் கரத்தன் அகச் செய் அகத்தினைத் தத்த னன் - வலிமையையுடைய மூதறிவினாற் பலித்திருந்தமே புரு ஷ பிரமனைப்பிடித்தவனுடைய தலையை (சத்தாழுப்பில்லையா ருடைய திருப்பதிகத்தில் பொருட்டு) அறுத்துத்தவொழிந்த வருள்—சற் சத்திக்கு அரத்தன் - நன்மையையுடைய (அவ்விடப்பட நிற்கின்றதும்) சக்தியினிடம் (வலப்பாதிப்பில்) இருக்க முப் பாக வினைக்குறியன்றவரும்,—சச் சிவ அனி - மலைமேலுமபிலய விலாசத் தவர்களுக்கு,—தன் தாமியித் - அவருடைய இராஜ்ய பாதுகைவாய்—சேர்த்த இச்சா அத்தன் அசத்த இலைக்கு எத்த அரன் தத்த - அவ்விடங் கருப்புவில்லையுடைய மன்மத னைக்குப் பிறகவேல விளக்குளாழுக்தி மணியில் பொருந்திக் குறி கின்ற சக்கரநாத்தநாயகியும் பாமியவன் பெற்ற—பதிச் சத் திக் காத்த அனை - பிரணவத்துவம்பையுடைய செய்யுருக்கரத் தனி க்க கைவிலையுடைய மருத்தியே—செந்திலைப் - திருச்செந்தூ லையுடையவரே,—பின் சரணே சரண்-உன்னுடைய பாதங்களே எனக்குப் புகலிடம். எ - று. (௧௫)

சரிந்தவனைபாதக்கினைக் குப்பரைத் தரித்தசாரமே
சரிதமிழைபாகத்தில் - தத்திருக்குத்தசெம்பெருமிதமே
சரித்தமைபரக்கணத்தின்னாமைக்கம்மையதைக் குந்தச்
சரிதன்மழைபாரக்கதித்தலைக்கிளைத் தக்கணைப்பின்கர்.

இ - ள். சரி தம் மனை ஆசக் கனன் தம் தனம் தரிக்கப் பா நூ லோர் தங்களர் இடத்தினும் - கவிப்பயிர்த் தாது வையிலும்

புத்தமுதமெனவாகிய தூபாணத்தைத் தமது முலையிருகம் நிரந்தய ரும் காரிக்கமுருவய்க்கண்ட விரித்துருக்திரியுடைய தக்கை யாருமடையவர்க்கோகிவர் பொருந்திய வடிவாகத்தையுடைய வராவோ—அன்னர் தந்த - சிறுமணியை அளித்த பெருமியன் பெற்ற—தன் செந்தில் சேவர்-குளிர்ந்தியையுடைய திருச்செந் நாரில் வீற்றிருப்பவருடைய முருகக்கடவுள்—இதம் வைபர் - இன்பத்தை செய்து செல்வார்;—அக்கனைத்து இன்னா. மைந் தன் காதும் - அக்கரைத்திலே அன்பத்தை வெகுத்தொழித் தன் சத்தியம்—அப்பிறைச் சிதம் கை அகக் கயிந்த இரைக்கி ய்ற தலையிலர்க்கு - தமது இருப்பையுடைய சக்தியத்தை அழு க்கமிப் பொருளுக்கும்பயத பலக்கமிந்து கொல்கின்ற அன்பினை டையவர்களுக்கு ஊ உ கடு முருகக்கடவுள் அன்பிலையுடையவர் களுக்கு இன்பத்தைச் செய்வார்; துன்பத்தையொழிக்கும் சத் தியமெனக் கூட்டுக. (௧௭)

இன்பத்திருவந்திதிகழ்ந்தசெந்திலையுள்ளானைவிரும்பா
மின்னந்தியந்திரிகையல்லியைக்காண்கைசெறிந்தசெல்
விப்பத்திரியந்திருக்காதுகதிர்செந்திலைவைத்தவர்
மின்னத்திரந்திவையாகவிதிபிரிந்தமாலென்றனர்ளே.

இ - ள். இன் அந்தி அந்தி சேர்ந்த செவ்வேளன் - இனிமை யிய செவ்வையைத்தையும் அக்கினியையும் போன்ற செம்மைத்தன்மை யுடையவராகியும்,—கை சாந்தமாகி ஆய இன் சந்தி ஆம் வில் லைச் சேர்ந்த தன் சேய் - அன்று அலைகையுடைய செந்தனை கிடைத்த சந்திசெய்துக் திருமாலத்தையுடையவரும் அழகை யுடைய வரையேறுமிகவா அயிலைக்கொண்டவருமாகிய மு ருகனையுடைய குமாரரவியும்—சூழ்ந்தி செவ்வேள் சந்து இயக்கி இரும் சந்தம் சேர் செந்தில் மங்கை - அழகைப்பெற்றுச்செய வயல்களிலே சங்குகள் சேர்ந்து சென்று பெருமையாகிய தாம ரைகளிலே பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற திருச்செந்தூரின் வீற்றிரு க்கும் மைந்த பிரபோதிருக்கின்ற முருகக்கடவுளாகையா;—

நீரையில் தந்தி அன்று இனைப - பாசத்தினால் கெடுகின்றது அத்
தல்நாளத்திலக்கனேயே தெய்,—என்றவர்க்கும் கதி சாத்தவன் -
எனக்கு பேறளைத்தரத் தந்தருளினுர். எ - று. (௧௭)

தனக்கடங்காரெயில்செற்றகைக்கணைத்தனையனைநிகர்
தனக்கடங்காதிழிதந்திக்கிணையன்றவீரெழிற்சந்
தனக்கடன்காவிரிநாப்பணுதித்திருப்பள்ளிகொண்டவை
தனக்கடங்கரணிவைத்தாரிலைமக்கொருதாளேபிலே.

இ - ள். தனக்கு அடங்கார் எயில் செற்ற கைக்கணையன் தனை
யன் - தமக்கு அடங்காத அரக்கருடைய முப்பதில்களையும்
அழித்த முறுவலுடைய பாணத்தையுடைய குமார
னும்,—அம் தந்தன் - அழகைப்பெருத்திய தந்தையாகியும்—அக்
கடம் காது இழி தந்திக்கு இனையன் - அந்த மதயானை காதி
லின்றும் சொரிகின்ற மதநீரையெடிய விருமாக்கடவுளுக்குத்
தம்பியும்,—தனிர் எழிற் சந்தனக் கடம் கா விரி செக்கிலம் நற்
றேவ் - தளிர்களைப்பெருக்கிய அழகையுடைய சந்தனமரங்க
ளின் காடுகளும் பூஞ்சோலைகளும் நிறைப்பெற்ற திருச்செக்
கூரில் வீற்றிருக்கும் கன்னி இனிதேபொருயாகிய வப்பிரமணிய
மூகைப்பிள்ளையாது—மின் கைக்கு தனக்கடம் காவிரி - மகிமையிரு
க்கின்ற பொன்னியினுடைய நடமாகிய குடக்கரைக் காவ்யாத
யின்,—அலங்கவல் தரணியின் தக்கார் இல்லை - நம்மையே, இப்புவி
யிலக்கண்டேன் விருப்பமுடையேமில. எ - று. [பாலக்கவல் தடுலி
யின் அடியவர்த்துறை விரத்தம்.] (௧௮)

தரணிபனியறுத்தன்னைவாசிரத்தனநாக்கு
தரணிபனியன்றுறுக்கயிலையர்கரந்துகிக்கிலையார்
தரணிபனியகனையித்தரிக்கிறுகிக்
தரணிபனியமெய்வேலைக்குகனசடைத்தினைதுஞ்சே.

இ - ள். தரணி அனைய சிறந்த அன்னையார் - சூரியனைப்
போலச் சிறந்திருக்குமுடைய பெருமையிற் சிறந்தவராகியும்,—
அணிய இரக்க அனந்த தரணியன் அயன் இனமுக அயினர்க் -

[illegible] — [illegible] - [illegible] - ([illegible]) [illegible] — [illegible] - [illegible]; [illegible] — [illegible] "[illegible]" [illegible]. (௧௩)

[illegible]

இ - ள். [illegible] - [illegible] — [illegible] - [illegible] — [illegible] - [illegible] — [illegible] - [illegible] — [illegible] - [illegible] —

சுத்தம் அமெ சித்ரும் வாச்சக்கங்கள் இழுக்கேம் - எம்முடைய வல்வினைத்தை நீக்கிச் சாகாவீருந்த சல்லவனைப்பெற்றேன் இருந்த வை. எ - று. [முருகக்கடவுள் பாவவினைகளைக் கன்றி யால் மேலாக்கி வல்வினைகளும் விடையது மேழுக்குகின்ற மகளிர் சொல் லியது.] (கஎ)

சங்கரிபக்கமெசெக்குத்தூரின் முனைத்துணைப்பெற்றனக்
சங்கரிபக்கமிறைஞ்செழிற்செந்திற்சடாதரனை
சங்கரிபக்கதிர்தூவினனயில்தசனைத்தினுஞ்
சங்கரிபக்குணைத்தேயெற்செதிர்க்கப்பிணைந்தே.

இ - ள். சங்கரி அக்கம் சேர்த்த மின் அனைய துணைப்பது என்ன - உமாதேவியாருடைய கண்ணைப்போன்ற உம்முடைய பிரதாபமிய பரமசிவன் ற செய்கையைப்போல,—எங்கு அடியவர் இறைஞ்ச எழிற் செந்திற் சடானனை-எம்முடைய வினைத் தீர்த்தியும் இயக்கர்களும் வணங்குகின்ற அழகையுடைய திருச் செந்தூரில் வாழும் ஆறுமுகக்கடவுளையுடையவரே,—ஆங்கம் கரிய கதிர் இலகுகின்ற சரணத்தினால் சங்கரி - தாமரையை ஒக்கக் கருதும்படியாக துனி பொருந்துகின்ற உம்முடைய பாதத் தினாற் கொண்டதுனும்—அக்கணத்தே சற் செதி அத்தரசிலை ந்து - அடுத்தவனத்தே எவ்வினைச் சேரும் இயமனைக் கோபித்து. எ - று. இயமனைக் கோபித்துக் கொண்டதுருமொனக் கூட்டுக.()

தகைசனைக்கவினைநீறத்தாள்செந்திற்றலைவசெம்மேயம்
தகைசைவந்தனையிருதனத்தில்வன்றுமுழைதுங்
தகைசைவந்தடகமீன் தசத்தியன் றுமொழிநுங்
கைசனத்வைகுறுமொனத்தீர்ததக்கைசவேயுதே.

இ - ள். அசுரன் - வேடவாசனைத்தேவதையுடையவராகியும்;— நல் அங்கம் விழைவு இறந்தான் - நல்லவனாகிய திருமேனியின் விழைவில்லையால் தேவையுடையவராகியும்,—செந்தில் தவை - திருச்செந்தூரில் வாழும் பிரானவரேயும்,—எங்கு வந்த காள்

துலங்கல் களிறுதனத்திலன் தாற் - சக்கு பொருந்திய கைகைய யுடைய கிரிநெருப்புத்தீயும் கரிகைலயாசலிக்க அரசனா யாகை த்திரிவடைய பிரமதேகரும் கணக்குமின்ற—அகைகய் அக தக ளைகள் தக கின்த சக்கிரிவர் - அனகனனத மயக்கச்சதகைகை கிய இன்பத்தைத் தரும்படி சின்ற கிரியாசத்திமானிய தெய்வ யனிகையயடையகாசிய பிருக்கின்ற கந்தசுவாமிகளுடைய— காலெனகின் - பாதமொன்பொருமீர்—அக்காசீ அகாலம் கனை ருமென்க் கிடத் தக்கதன்று - பாலும் கடையாமுகைக்கிணி கைய கிந்தாசி டெனச் செசமிக்கற்றுத் தக்கவகள். ள - து. (உ0)

தக்கனகத்திடைநானீர்த்தகாலன்றன்கர்சிரக்
தக்கனகந்திகிரிக்கஞருக்கீந்த செந்தினகர்க்
தக்கனகத்திடனேலியென்னென்றதற்றுகனைக்
தக்கனகத்தினகரன்றன்செந்திலைக்கற்கிக்கிலேனே.

இ - ள. தக்கன் அகத்திடை நானீர்த்தாகல (க,ரி) - தக் கனுடைய அகக்கரத்திலது மங்கலைய அடக்கிய ருத்திர ருத்திரனுடைய பதத்தையும்—அயன்றன் தலை - பிரமனுடைய பதத்தையும்—சக்கர் கனைத் திரிசக்கரன் அக்கங்கள் - அழகிய யுடைய பொன்மயமாகிய சக்கரத்தைத்தரித்த கைகையுடைய கிருஷ்ணனின்ற சொல்லத்தையும்—தந்த அனிக்கத் தக்கன் - தந்த காக்கத்தக்கவர்—அகந்திரபிக ஜுரி - அகைந்திய ரகுச ருனிவரைச் சூன்டருளினவரும்—கய் தெந்தாரம் கைகையும் அக் கல் கரு அக் திகைகால் - எங்கிருமைகிய அரசனையருக்கு அங்பராசி கடைகருகின்ற அக்க ஞானகுரியருமாகிய முருகக் கடவுளகைகள்,—தன் செந்திலைச் சந்திக்கின் - தம்முடைய திருச் செந்திலைச் சந்திக்கில். எ - து. முருகக்கடவுளானவர் தம் முடைய திருச்செந்தூரைச்சந்திக்கில் ருத்திரமூர்த்தியினுடைய பதத்தையும் பிரமனுடைய பதத்தையும் விஷ்ணுவினுடைய செல்வத்தையும் தந்து காக்கத்தக்கவரென்க் கூட்டுக. (உக)

சந்தத் தனத்தியர் தந்திறத் தாசை தனத்திலிச்சை
சந்தத் தனத்தின்கண் ணீரகற் றுந்தனை நின்னிற்சேர்
சந்தத் தனத்தியர் னாசன் றனைப்பணிந் தவனைச்
சிந்தத் தனத்தினன் றாசீர்ப் புரிசெந்தி நிற்பவனே.

இ - ள். சந்தத் தனத்தியர் தம் திறத்து ஆசை - சந்தனக் கலவையணிந்த தனத்தையுடைய பெண்களது சம்பந்தத்தாலாகிய ஆசையையும்—தனத்தின் இச்சை - பணத்தில் வைக்கப்படும் ஆசையையும்—சந்தத் தனத்தின் கண் நீர் - அழகிய மண் பொன்னிலேறும் ஆசையையும் தீர்த்தருளும்,—அடியவர் தங்க ளின் இன் சந்த சேர் அந்தம் அற்ற அநாமன் தாயை - தமதிய தாரமிய சந்தரருக்கரிய திருவருளுடைய பவிலாயிரவர்ப பரமசி வனது வீட்டுநிலை அதனைச் சொற்ற பிறரவும் பரமவினது சேதுவே புதைபவருமாகிய பயணியனுடைய குமாரனே,—அடக்கமன் கஞ்சப் தந்த கத்தின் இரசம் சீர் இசீ செந்தில் நகர்க்கு - பெரிய கமலங்களின் தாமரைமலரிலே பரவா (அதின்மேற்பும் மின்ற) சங்குக் கூட்டங்கள் மேலே விளங்கப்பெற்ற உயர்வுடைய திருச்செந்தூரிலே வந்து வசித்த ஜனக்கு. எ - று. பரமசிவனு டைய குமாரனே எனக்குப் பெண்களது சம்பந்தத்தாலாகிய ஆசையையும் பணத்தில் வைக்கப்படும் ஆசையையும் பொன்னி லேறு மாசையையும் தீர்த்தருளுமென்க் கூட்டுக. (உச)

தந்தைக் கினைய தேசாகமத்தைத் திக்கைத் தேற்றரச்
சந்தைச் சினைதுயிரைப் பொருளன்றனைக்கவிழ்தரச்
தந்தைச் சினைகை தீன் சேர்த்திருப்புத் துறைகரிதம்
தந்தைச் சினைகரற் றனைபொன்னாக்கவுடையரச்சே.

இ - ள். தந்து அரனின் ஆகமம் தேரக் கவர்ந்து இச்சகம் விளைத்தார் - பொருந்திய உயிர்களுக்கெல்லாம் அக பரவிய அக்னித்தத்துவப்போன்று உயிர்களெல்லாம் பொருந்தி இவ் வுலகத்திலே வியாபித்தவரும்—தம் சக்தி சகாயம் சேர் - தம் முடைய கஞ்சப்புரத்தில் விருப்பத்தை யுடையவருமாகிய பர

மலியுமுடையா—தகையாள் தனக்கு இனிதாம் - தூயவனாகிய முரு கக்கடவுளுக்கு நிவேதநமிட—நல்ல இளைதரம் கிலி செந்தில் நாட்டில் - பொன்னுலகை வென்று உயர்ந்திருக்கப் பெற்ற திருச்செந்தூரைத் தன்னிடத்துடைய மட்டுநக்கன்மேனை—கீழ்ந்த் தண்ப கடலின் கரை நற்கனன் ஸகங்கள் வருவனர்க்கு - பரிகரிக்கொண்ட போகும் நாரங்கள் கன்னங்கரி நிறைய பிறக்குதற்கு நல்ல கனம் யாது வசனைத்தர தண்டாயது வல் கநுவுடைய பொன்னுலகேறி ௭ - று. பாடுகிறேப தீ சொல்லெல்பது எஞ்சி நின்றது. [செயிலி தம்பலின்னை முதல் கிருமாம்பைக் கன்னடையுற்றுப் பாம்பினை விளைவன்.] (௧௯)

அளிகலக் கலம்பொழிகண்டாக் கூறுமிக்கிடைமா
டளிமாளத் தீக்கயிலான் செந்திலைசிலையைவ
மவிரலக் திரிகடிக்குதிர் அழிப்பவன் மாவை
நளிதலைக் குமெலற் பிடைஞ்செஞ் சநிகின்றதே.

இ - ள். குழி னைத்துக அளி கண்டக்கு - சமுத்திரத்தி னது நடுவிலே முரியன் தோன்றினதுபோல—விளியினிடை அசுர இராவ் - பவிக்கவரசனைத் திமிர் வினைக்குகின்ற தவ்வெறும்,— அக்ரம் கிளர் அவிசான்—அறுகிய ஞானிபெருக்கிய வெவகரூத த்னைத் உடையானுமாகிய முருகக்கடவுளது—செந்தில் நயினாரூ திருச்செந்தூரிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு—அறுயளர் இசைவ கற்ற பிசை நிலம் தோக்ககற்கு - யுர்த புஷ்பபாணத்தையாகிய அம்பப்பெகிரம்பரு உள்ள இக்கட்டுகக்கண்டோ தோழுமத ரிறு—கன்ற கப்பளர் துணிர் கனக்கும் சொலைக்கு இடுறு செஞ்சு அழிகின்றது - நுல்பலியே கப்பலவர்கள் பழிசொதி யாக அனவிக்கைதயார் தட்கதலைப்பேசுதலுக்கு இடமான மனம் வருத்துகின்றது. ௭ - று. [அசைநிலைக்கல். (௨௰)

பிறைபுநிப்பவியலபிரைலக்கனிநீசென்றபுத
டெபக்கிபர்கிலயிலைவதிப்பக்கிசெசங்தலைமுதை

தேடத்தியங்கினைக்கந்திலைத்துமொழிசெந்திலைடம்
நீடத்தும்டலிநிதிக்கநன்றுனையந்தொளிவிக்கினே.

இ - ள். தேடத்து இயங்கி அலைசிக் தளக்களில் சென்று அடிகள் தேடி இயங்கி அலையல் - தேவர்களுள்ளோரைத் தெரிசித்து அவையிலைமைக மேகத்திரன்களியே போய்க் களங்கள் தேடப்படி இயங்கி அலையாதே—நீதி சேர்கல் நிடம் - மொழுத்தது அவை தல் நிக்ஷயம்—தரைக்குத் அந்தி அந்து இனம் கீழ்நிலையு எதி சென்றில் அடைத்து - ஆதாரித்தும் சமுத்திரமாகது அலங்கிட் த்திற் கட்டமைகிய முத்துக்களைக் களையிமெரிப்பப்பெற்ற திருச் செந்தூரைச் சேர்ந்துள்ள ய . நீதி அகில நிதிக்கரான அவைன தெரிசிக்கின் - அம்பலி! நீங்கிருக்கின்ற எதுமானையும் ஆக்கினை யையும் தீர்த்த பலன்மிகுனுடைய மூலாதாரமாகிய முருகக்கடவு ளைக் தரிசிக்கில். எ - து. முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில் மோக்ஷ த்தையடைதல் நிச்சயமென்பக் கூட்டுக. முன்னுறமயில் முதல் விருத்தும் பொருளும் ஆனைகிம். (௩௪).

சிக்கத்தனைக்கழுக்கின்றனன்விடிமிக்குனக்கனே
மிக்கத்தலைக்காணித்தமிழ்ச்சேதுவெநிற்செந்திலசி
மிக்கந்தனைக்கழுமேடித்தவக்கனைக்கிசிகிறைகை
சிக்கத்தனையகைமிலேசைய்றைத்துதிறக்கத்திமே.

இ - ள். சிக்கத் தலைக்கள் இறக்கின்ற கன்னியர் சிக்கை கள் செசிக்க-கண்டவர்கள் தங்களிடத்தில் அகப்படும்படி மூலை கிளைத் திறவாநின்ற பெண்களுடைய மையல் விரும்புமப்பொரு ட்டு—தலைக்கனை அளித்து அழிந்தேற்று - இரவியக்கினை அழைக்க முருகக் கொதித்தக் கொட்டமனுகிய எனக்கு—மாநிலம் செந்தில் நகரிக்க - அருணையுடைய திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும்— அவ் அம் கழுகு ஏத்த - தன்னுடைய அழகிய பாதத்தைத் துதிப் பதற்கும், உகல்லினன் - அருள்செய்தார்—சிச் சிகைய கனிக் கதி துள் களிகள் அதிசேஷன் தந்த திலகத்தன் - சிறப்புப்பொருந் திய காசியில் பிறந்திருக்கும் கருத்தாவாகிய சம்சன் விசயமாக

வைரம்பொருந்திய வலிமையையுடைய கந்தசுவாமியானவர். எ - று. கந்தசுவாமியானவர் எனக்குத் திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும் தம்முடைய பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும் அருள்செய்தாரெனக் கூட்டுக. (௯௦)

கந்தரத்தனத்தணிந்தென்றடத்தினைவென்காவிக்கந்தர
கந்தரங்கானத்தைவென்றிலைகொள்ளியாசட்டகைக
கந்தரத்தானத்தின்றுடையிற்செந்திற்கண்டுதைத்தினிக்
கந்தரக்கானத்தைக்கூடல்கண்ணின்காடைக்கிலசே.

இ - ள். கந்தரம் கானத்தின்கண் சென்று அடவியில் வன் - முறையும் கட்டுதலும் போயப் புவனெங்கும் திருந்தலைப் பயன் யாது?—காவிக்கு அமைத்தரம் கால் தந்த தன்னமிசைந் - திருந்து அமைவுறை காங்கள் வருந்துப்படி போனதினாற் பயன் யாது?—வள்ளியார் கந்தரம் கட்டி அளகம் காவ் கந்தின்று ஆறு எழில் செந்தில் கண்டு இறைஞ்சி - மெல்லதர் மேகம் போலும் கூந்தலையுடைய கட்டப்பட்ட அளகத்தினை யாசித்த சென்று கைக்கின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரைத் தரிசித்து வணங்கி;—கந்தர் அந்து துணைக்கும் எனக - முருகக்கடவுளினுடைய திருப் பாதாரவிந்தத்தை அருள—ஈனவாய் கடந்திலர் - அநேகமான தங்கள் பிறவியை நீக்காதவர்கள். எ - று. வியாசம் தப்பேறு கர்மயோகங்கள் பயன் படாவென்பது கருத்து. ()

கடாவாத்திருத்தந்தானடையாமெனைக்கொக்கவரிர்க்கெ
கடாசக்திகரவறிந்தர்மெய்கானைக் கண்டுநெறித்திசெய்
கடவாக்கிரகதலத்தானைத்தெக்கிலிர்ந்தவிரைவுகெய
கடாக்கிருவக்கதலேச்சேதிநற்கவிச்செவிற்றதே.

இ - ள். கடம் தந்த நிலம் கரகத்து அசவ் துணைடியாய் - மதம்பொழிகின்றதும் யானையினது தோளைகிய வலிமைத்தையுடையவரே—விசைக் காக்கம் கிறுகே கடன் - அடியேனிருட்டித்தன் உடம்பிலே கடனும்—அந்தி நாளை கிறந்தாய் என - செக்கச்

மேகம் எனத்தக்க செவ்விதற்றுடையவரே என்று—நாய கன் வன்மி இவருந்ச கறிசுவி நாம் கழி காதன் தனையன் - விடு ஞருர்த்தி தரித்து வளைக்குகின்ற மயில்களுடைய சுழிலொன் றியபெண்பெருத்திய பரமனிமுடைய குமரராகிய முரு கக்கடவுள் து—செந்திலில் காரினையே - கன்மையாகிய திரு ச்செந்தூரிலிருக்கும்பெருமானே,—கடல் கழியின் காயலம் கரத்தை தேரின் வலிக்கின்றது - சமுத்திரத்திலே தோன்றிய சங்குகளு டைய ஸாயலமாகிய வளம்புரி உன்னுடைய தலைவிலை கூதிரிலே சத்திக்கின்றது. எ - று. [பாஞ்சி வளம்புரிகேட்டித் தலைவனை நா யரதியுறுத்தல்.] (உ௭)

கனைக்காகைமயக்குன்றகாடகிலைபோல்கண்ணியென்ன
கனைக்காகரமேவிசெய்திருதிறைமுற்செந்திற்கந்தவெற்றிக்
கனைக்காகனுர்தத்தின்றவிபேடிணைக்காதலின்றுதி
கனைக்கைகளுங்கொத்தியழியாக்கத்தின்கரனைத்தே.

இ - ள். கனைக் காகம் காமஸல் தின் காயம் பிலேல எனக் கண்ணி - கூட்டமாகிய காகங்களும் காமங்களும் உண்கின்ற சரி ரத்தை நித்தியமென்று நினைத்து;—என்ன கனைக்கு ஆக காவ லமைந்து எய்த்தேனே - என்ன நாற்பலியத்தின்பொருட்டு யான் அமைந்து இளைத்தேனே?—எழிற் செந்திற் கந்த - அழகையுடைய திருச்செந்தூரின் வீற்றிருக்கும் கந்தனையானே,—வெற்றிக்கனை அக்கு ஆக்கனுர் தந்த கின்றவிலேய - வெற்றிக்கணையும் எலும்பு மணி யைத் தரித்த திருமேனியையுமுடைய பரமசிவன் பெற்ற மக் களையே—இனிக் காதலினுல் கனைக் கா - இனி விருப்பத்தினாலே நியமிக்கும்பொருட்டு (இடைமூடுவதயாது) காத்தருளும்— கனு வீக்கத்து அழி அக்கரத்தின் விரதல் ஆற்து—சொப்பனத்தைப் போன்று அழிகின்ற சரீரத்தில் வைத்த விருப்பம் நீங்கி. எ - று. கன்னை எனிற்கு கனை எனை இடைக்குறைத்து நின்றது. சரீரத் தில் வைத்த விருப்பம் நீங்கி உண்மையே நியமிக்கும்பொருட் டுக் காத்தருளுமெனக் கூட்டுக. (உ௮)

காதலியபாலின் றனைக்காக்கின்னலிற் [illegible]
காதலியபாலிக் [illegible]
காதலியபாலின் [illegible]
காதலியபாலின் [illegible] செங்கிரி [illegible].

இ - ள். காதலிய பாலன் [illegible] - விருப்ப த்தாத தான் உம்மேல் வைக்கேன் ; —இனிச் சரயம் தீர்க்க [illegible] - இனிச் சிரத்தையப் படைக்கும் கொள்ளர் [illegible] — [illegible] — இன் [illegible] - இனி [illegible] செல்வத்துக்குக் காரணரும் — [illegible] பரன் [illegible] சந்தி [illegible] - தம்முடைய பாத [illegible] திருப்பாதத்தையே [illegible] செய்யும் [illegible] — [illegible] அராக் [illegible] - [illegible] காதலிலே [illegible] - [illegible] —செங்கிரி [illegible] - திருச்செங்கிரியிலிருக்கின்ற [illegible] - [illegible] பெரிய [illegible] தந்தருளும் [illegible] கருத்து. (௨௧)

காயம்கவியபாலியந்தனை [illegible]
[illegible]
[illegible]
காயம்கவியதிருச்செங்கிரி [illegible].

இ - ள். காயம் கவிய [illegible] - (அண்டி [illegible]) - [illegible] பொருந்த [illegible] — [illegible] - பிருதிவியும் அப்புவும் [illegible] ஆகாசமும் சந்திரனும் சூரியனும் [illegible]

வாய் அருணைராகியபெருமானிருக்கின்ற பதி வாரணமுடையானதல் அமரு தும் = குமரராகிய முருகக்கடவுளினது திருவருளைத்தந்த ருளாளர்;— தவழ்வுடைய அதிரும் செந்திலாய் என = அவ்விட த்திலே எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருச்செங்கோட்டினை யுடையவரே என்று சொல்லு;— தவர்தம் நெஞ்சே = வருந்துகின்ற மன மே. எ - று. நன்மனமே இப்பாகன் வருவனவற்றினை வருந் தாமையுறும் முருகக்கடவுளினது திருவருளைத் தருவாரினது திருச் செங்கோட்டையுடையவரே யென்று சொல்லு எனக்கூட்டுக. சிற ப்பியத்திலே மணமனைத்து எப்பொருளிலேயும் விச்சிவ மைந்த சொ நப்பொருளே வகையிலா என்பது சாத்திரசித்தாந்தமாகவின், இப் படிச்சொன்னார். எக்காலத்திலும் நிலைபெறாமல் வைத்த சிற ப்பில எதுவோ அதுவே சரீரத்தியத்திலும் வருவது ஆமையால், முருகக்கடவுளைத் தியானித்தலை எக்காலத்திலும் இடைவிடாது செய்யவேண்டியன சரீரத்தியத்திலே செய்யவல்லது எனவும், அதனால் எப்பொழுதும் தியானிக்கவேண்டும் எனவும் அறிந்து கொள்க. (௫௦).

திருச்செங்கோட்டையமலைப்பந்தாதியுரை

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.